

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

L'enfant, sa naissance, se prépare d'abord dans le plan spirituel

(Copilul, nașterea lui, se pregătesc mai întâi
în planul spiritual)

Conferința din 26.02.1977

B

Am să vă prezint într-o zi măsura, puterea a ceea ce aduce /copilul/ în el însuși și, în același timp, ceea ce îi aduc condițiile. Pentru că, iată, v-am ținut acea conferință sâmbăta trecută – sau poate era duminica trecută – în care v-am explicat un lucru care nu au fost niciodată explicate în felul acesta în ce privește bărbatul și femeia. Ceea ce are bărbatul este extraordinar. Ei, da, dar femeia este capabilă să învelească, să diminueze sau să amplifice calitățile sau viciile pe care tatăl le transmite copilului. Deci mama are o altă putere. Iar aceste două lucruri n-au fost niciodată explicate în detaliu. A fost o lumină ! Și chiar frați și surori au venit după aceea să spună: „Ce am aflat este extraordinar ! Nu știam asta”. Și anume că femeia are puterea să ascundă, să închidă, să împiedice anumite virtuți și calități. Ele sunt în interior, dar nu pot să se manifeste, pentru că mama a adăugat materiale care împiedică (această manifestare). Iar alte mame ajută, favorizează ceea ce dă (copilului) tatăl, care chiar se amplifică în viață, pentru că ea aduce alte materiale, dar lucrul acesta nu a fost niciodată explicat în felul acesta. Oamenii cred că tatăl dă (anumite lucruri) iar mama nu are nimic de făcut, decât să lase lucrurile exact așa cum sunt. Ei bine, nu. Ea fie adaugă, fie îndepărtează.

Să luăm acum același lucru, aceleași legi (și să vedem cum se manifestă ele) în domeniul educației – la copii, la adolescenți, la adulți. Cum se poate explica faptul că există băieți care comit fărâdelegi, furturi, se ocupă de droguri, omoară chiar oameni și sunt inconștienți. Sunt inocenți, candidi, iresponsabili. Chiar justiția, chiar psihologii sunt derutați, iar psihiatrii nu știu cum să se pronunțe. Sunt oameni normali sau anormali ? Acestea sunt probleme (reale). Și nimeni nu poate să le rezolve. Fie se spune că sunt de vină părinții sau condițiile – pentru că tatăl bea iar mama fură și copilul nu este iubit, este abandonat. Deci, el a văzut lucruri negative și este influențat și atunci a devenit un delincvent, un gangster, un derbedeu. Iată cum gântește toată lumea. Da. Iar eu, cum gândesc eu ? Ei bine, eu iau în considerare amândouă (aspectele): ce vine din spirit și ce vine din materie; ce este în el, posibilitățile, capacitățile spiritului acestui copil, ce se află în interiorul lui și ce i-a fost adăugat în latura exterioară – condițiile familiale sau sociale. Deci amândouă, amândouă pot explica realitatea. Și acum să mergem mai departe. Există aceleași legi – ca în cazul mamei și tatălui (*ce dă fiecare copilului – n.t.*): deci există două lucruri, doi factori, două principii, două forțe, una interioară, alta exterioară, adică obiectiv/subiectiv. Trebuie ținut cont de amândouă. Pentru că sunt cazuri, sunt cazuri, în care spiritul copilului are asemenea calități și virtuți încât, pus în cele mai vitrege condiții, el nu devine un derbedeu, un gangster. Devine un sfânt. Cum putem explica acest lucru ? Aaa, nu putem explica decât dacă acceptăm că în acest copil, în interiorul lui, există lucruri infuzate, ascunse, ???, care împiedică condițiile exterioare să-l altereze. Așadar, se dă o luptă între ceea ce a primit el în interior – între calitățile și virtuțile depuse în el – (și) condițiile exterioare (care) nu au fost suficiente pentru a le deturna total. Există astfel de cazuri. Am studiat această problemă și sunt cazuri, le-am văzut. Iar alții, care se aflau în cele mai bune condiții – de bogăție, de opulență, de bani, de îmbrăcăminte și chiar cu educatori, cu profesori – Oh, là, là ! – au devenit asasini și derbedei și așa mai departe. Ca să judeci și să tragi concluzia că condițiile exterioare reprezintă totul, nu este adevărat. Și

dacă le minimalizezi complet, iar nu este adevărat. Să crezi că condițiile interioare reprezintă tot, ei bine, nu ! Există un joc, un calcul între cele două, iar determinanata este ceva matematic. Ea presupune adunare, scădere... Și apoi linia care rezultă, ca în legea lui Newton, (indică) în ce direcție va merge copilul. Totul este în interior, este calculat – dar nu de oameni, ci de entități, de spirite. Și ești uimit să constați cazuri în care condițiile materiale erau înspăimântătoare, copilul devine un conducător care duce oamenii către lumină. Iar alții, născuți în familii incredibil de bogate erau cei mai depravați, cei mai slabi, cei mai codași sau cei mai mari asasini. Consultați istoria și veți vedea. Cunosc chiar familii în Anglia. Cum ? Vedeți, deci, același lucru. Deci, aici, ceea ce a dat tatăl este spiritul copilului – acesta este tatăl, care este în interior –, iar condițiile exterioare corespund mamei, care fasonează, diminuează, dar între cele două există un calcul. În ce direcție va merge copilul ? Asta depinde de multe lucruri. Și acest lucru nu a fost niciodată explicat. Deci, condițiile exterioare în care trăiește copilul sunt foarte importante: ele sunt ca mama, care poate să diminueze, să îndepărteze, să împiedice, poate pune stavile, straturi, nu-i așa ? Dar, în același timp, ceea ce copilul aduce cu el – și asta este, dacă vreți germeul, sămânța tatălui – și asta e o forță, ea poate lupta, poate învinge, poate neutraliza. Iar omul nu poate face acest calcul, este foarte greu pentru oameni. Există o inteligență cosmică care (îl face), iar copilul devine un monstru, în ciuda unor condiții exterioare considerate favorabile, sau un sfânt, în ciuda condițiilor exterioare defavorabile. Da.

Și chiar, într-o conferință, dacă vă amintiți, m-am oprit și asupra unor lucruri asupra cărora oamenii nu se opresc. De pildă: ce reprezintă profilul și ce reprezintă fața unui chip ? Nici asupra acestui lucru oamenii nu se opresc. Vă uitați din față la cineva și vedeți că este drăguț, plăcut, frumos; din profil, e un animal. Sau invers: din față e înspăimântător, dar profilul este nobil. Cele două sunt diferite. Profilul și fața nu sunt niciodată aceleași. Și ce concluzie trebuie să trageți ? Nimeni n-a tras nici o concluzie, eu sunt singurul. Și am să vă spun

această concluzie. Fața reprezintă ereditatea pe care a primit-o cineva, de la familie, iar profilul este el-însuși, ceea ce are în el însuși. Iată, amândouă sunt prezente. Citiți apoi, pentru a descifra. Pentru că este posibil ca profilul să reprezinte o forță, o voință, iar fața, nu prea. Sau, dimpotrivă, fața este extraordinară, iar profilul... un fricos. (*Râsete*). Și așa mai departe. Sau o pasăre de pradă. Profilul – o pasăre de pradă, iar fața este acceptabilă. Așadar, dragi frați și surori, sunt lucruri la care oamenii nu se gândesc. Și există mari taine peste tot, peste tot, peste tot.

Și apoi să privim mâna. Și cu mâna e tot așa. Mâna stângă și mâna dreaptă nu reprezintă același lucru. Mâna stângă e minunată, formidabilă, extraordinară, liniile... Iar dreapta ? Totul este tăiat, totul este... Ce înseamnă asta ? Înseamnă că persoana a venit în condiții foarte bune, cu foarte bune calități, cu o zestre, dar va strica tot, pentru că se va manifesta în așa fel cu intelectul, încât va demola ce i s-a dat. Și dacă e invers ? I s-au dat puține lucruri, totul e pus cu neîndemânare, vine în condiții proaste, dar el va aranja tot, pentru că mâna dreaptă este... și îi va izbuti tot și va deveni formidabil. Și cei care practică chiromanția v-au spus vreodată așa ceva ? Ferit-a sfântul! Nici o ghicitoare în palmă nu știe asta. Vă spun povești. Știți ce vă va spune ? „Ooo, văd pe cineva foarte bogat (*Râsete*) va veni să se căsătorească, Ooo...”. Ea zice: „În trei luni...”. După trei luni, nimic ! Te duci din nou: „Ooo, stați așa, e o mică întârziere ! Or să vină toate !”. (*Râsete*). Clientela !

Un minut de meditație.